

[Sønderup.]

denne Forbindelse at henlede Opmærksomheden paa, at det ikke er saa sært, at man ude i Landbruget har vanskeligt ved at forståa det rimelige i saa store Understøttelsessatser som dem, vi har i Dag, naar man praktisk talt ikke — selv ved at lokke med Guld og grønne Skove — kan faa fat i den Arbejdskraft, man har saa haardt Brug for.

Der kan ogsaa være Grund til at gøre et Par Bemærkninger om Arbejdsfordelingsloven. Der er for mig ingen Tvivl om, at denne Lov efterhaanden er blevet en camoufleret Form for Indførelse af 40 Timers Arbejdsugen. Dengang vi fik Arbejdsfordelingsloven, betragtede Arbejderne det gerne som en Ulykke, hvis de skulde ind under Arbejdsfordeling, medens det modsatte i Dag synes at være Tilfældet. Jeg har hørt flere Udtalelser fra større erhvervsdrivende gaadende ud paa, at det i Dag praktisk talt er umuligt at faa en Svend eller Arbejder, hvad det nu er man har Brug for, hvis ikke man har Arbejdsfordeling inden for sin Virksomhed. Saadanne Udtalelser viser, at Arbejdsfordelingsloven i Dag bliver brugt under andre Forudsætninger end dem, hvorunder den blev givet. Jeg hilser derfor ogsaa med Tilfredshed, at der nu gennem de Bestemmelser, som indføres i den Lov, vi her staar i Begreb med at vedtage, bliver sat en Grænse, bliver stillet os i Udsigt, at nu kan vi endelig engang slippe af med den Slags Ting, saa vi kan faa et rimeligt Forhold mellem Understøttelser og Indtjeningsmuligheder. Dette er nemlig den eneste Maade, hvorpaa man kan fremme en rimelig Beskæftigelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis Tilslutning til det foreliggende Lovforslag.

Rager: Naar jeg tænker paa, at jeg nu har været i uafbrudt Drift herinde 11¼ Time i Træk og skal fortsætte nogen Tid endnu med at naa til Ende med dette Møde, er det egentlig ikke underligt, at der for mig rejser sig det Spørgsmaal: er vi egentlig herinde med den højtærede Minister i Spidsen de rette til at drøfte Spørgsmaalet Arbejdsfordeling? Jeg synes ikke, vi har haft meget Begreb om at fordele Arbejdet, og i dette Tilfælde kan jeg slet ikke se, der er nogen som helst Undskyldning for den højtærede Minister for først at komme med dette Forslag nu. Den højtærede Minister kan sige: ja, det er kun en Lov, der skal forlænges for en forholdsvis kort Tid. Det er rigtigt, men den højtærede Minister ved ogsaa, at hans Kolleger, der er mindst lige saa

skrøbelige, møder ogsaa først med deres Lovforslag i sidste Øjeblik. Det er nu engang blevet Coutume, at et dansk Ministerium — ganske uanset om det er under disse Forhold eller andre — altid skal byde Rigsdagen dette, at i de sidste 8—10 Dage overlæsses den med Arbejdsstof, saaledes at det er fuldkommen umuligt for os at udføre vort Arbejde paa ordentlig Vis, og det forekommer mig, at det nuværende Ministerium næsten er ved at sætte Rekord paa dette Omraade. Det er naturligt, at man ved en Revision af Love, selv om det kun drejer sig om Forlængelse, kan have Bemærkninger at gøre, men Tid til at udarbejde saadanne Bemærkninger kan man ikke faa, hvis der er noget, man vil undersøge, slaa efter, skaffe sig Materiale til udefra; det forudsætter dog, at Lovforslagene er forelagt i saa god Tid, at der er et Par Dages Respit. Men naar det er saadan, at man gaar fra Udvalg til Salen og fra Salen til Udvalg igen Døgnet igennem, har man virkelig med Rette Lov til at klage over den Maade, hvorpaa Rigsdagen behandles, og jeg tror, det er en meget daarlig Tjeneste, det nuværende Ministerium gør os ved at behandle det folkevalgte Ting paa denne Maade. Jeg har sagt noget lignende ved Behandlingen af andre Lovforslag, men jeg vil gentage det her, og jeg vil gentage det, naar vi kommer til et senere Punkt paa Dagsordenen i Aften, hvor vi er blevet behandlet paa samme Maade.

Naar jeg derefter gaar over til de to Lovforslag, der foreligger her, vil jeg sige, at ogsaa jeg kan for mit Partis Vedkommende kun gaa med til dem under Forudsætning af, at disse Love kun forlænges til den 15. December, saaledes at de kan blive revideret, naar den nye Rigsdag træder sammen. Socialdemokratiets ærede Ordfører (Dahl) syntes, det var en lidt kort Frist, der var givet den nye Rigsdag til at blive færdig. Det virker i mine Øren fuldkommen paradisk at høre en saadan Udtalelse, naar jeg tænker paa, hvad der er stillet os af Opgaver i disse Dage. Nej, den nye Rigsdag, der faar Tiden fra sin Indkaldelse, formentlig midt i November, til den 15. December, faar saamænd rigelig Tid og gode Arbejdsvilkaar med disse Love paa Baggrund af, hvad der er budt os andre i disse Dage.

Disse to Love har i det lange Løb ikke virket tilfredsstillende. Men det kan ikke nytte, hvis man tror, at man ene og alene der kan pege paa begaaede Synder fra Arbejdernes Side. Det synes jeg der laa en vis Tendens til i de to Taler, vi nys har hørt.